

Sundsvall, 91–92

PÅ MITT SÄTT

1

sitter framför allt
bordet lutar mot mina armar
taket sänker sig
skapar trängsel

2

vinflaskan är av glas
när min kropp
blir till gele

vem är du?

inte bara gele
inte bara glas
eller kross

jag är kärlek
så som du aldrig sett den

hur är döden?

den svarta dimman du talade om
ser jag inte

så vad är det egentligen
jag förstör

kärlek
på mitt sätt
döden
har jag inte ens
på mitt samvete

kärlek
på mitt sätt

kompromisslös

VACKRA

och alla
ska vara så jävla vackra
jämt

och klagar
på minsta lilla fläck
men jag vill vara med dom
som känner sej vackra
för att dom mår bra
men alla
ska vara så jävla vackra
jämt

och jag blir glad
över
att det finns såna som
gianna nannini
som låter kraften tala
istället

och ibland
gör jag mej ful
med flit
och ser alla misstänksamma
söta blickar
då njuter jag

för alla
ska vara så jävla vackra
jämt

och istället borde det
vara prestigefyllt
att må bra
men det tycks alla
ha glömt
jag tror

jag låter

mitt fula skägg

växa

MÅNFLICKAN

jag behövde
lugn
jag fick ett lugn
vi blev
en sång
av cowboy junkies

lugnet
av en månflicka

henns fingrar
målar kärleksmönster
ögon
har redan sagt
vad läppar
inte vågat
forma i ord

jag vet
romantiken
hos en månflicka
den bara är

jag ser månen
som en bror i en annan tid
hon säger
du kommer att le

du kommer att le
länge än
för du är
en vacker riddare
han rider
mot månen till

månens fläckar ler
månens fläckar ber

för månflickan

KÄRLEK

Minns du kärleken
som blommade
som frodades där vågorna slog
och skummade

En gräsplätt vid stugan
där du jagade runt
letar du fortfarande
efter den där vilsna flugan?

På kvällarna tog vi
varandra i hand
lätsades att vi var sjömän
som spanade efter land

När hösten kom
blev det mörkt och kallt
du höll mig hårt och viskade
du är fortfarande mitt allt

AMULETTEN

röken steg
från ett liv så smalt
den lekte fram
små moln som brann

trumman ekar
tystheten löses upp

amuletten brinner
för dem som hatar
de brinner i små moln

trumman ekar
bryter det ljudlösa

amuletten dansar
med ansikten
de dansar mot svarta hål

trumman ekar
slår på det tysta

dansen gick
i ett liv så smalt
dess ansikten
blev svarta hål

BARNDOM

1

solen avbildar
människor
ett fåtal
hamnar i annan
famn

i mitt pojkrum
fanns en soltapet
värmen ligger kvar
än, en tjänst
någon måste vara
skyldig mig

2

svarta snöbullar
ven
sen åkte de iskana
jag stod och tittade
aldrig ensam
så som på bilden
i mitt huvud
dränktes de
av den vackra vårfloden

3

efter solen
syns vi inte
snöbollar
missar sitt mål

allting suddas ut

hata och förlåta
är samma sak
själva tanken
gör
dem
till
ett
det är solen

det är solens
fel

4

skolfasaden
var en hamn
vägen utanför
en brinnande tunga
som ständigt rycktes bort

5

något gav
konstgjord värme
åt små varelser

aldrig så som
solen

SOM EN GALEN PISTOL

1

jag är en del
en del
av mig av dig

titta
smek mig med nyfikenhet
leenden
letar sig fram
genom känslorna
och härmar

2

en blick
mot en skepnad som lyste
som himlen
en stjärnsvart natt

vi
kunde bara
se på

3

du

steg du åt sidan

och sidan ler
tänder ett ljus
håller det
mot solen

det var den kalla luften
som trängdes bort

den rann
som sanden
man släpper genom fingrarna

och vägen
skrek utanför skogen
för att luras

4

jag skulle vilja
jag skulle bara vilja
göra så

tills jag snubblar
mot hennes kind

som en galen pistol

5

det kunde ha varit
något du såg
det var
något jag kände

vem minns
en avbildning
för stor
för att synas

6

var
bara för mig

som att förstå
att den blåa vasen
som föll
aldrig krossades mot golvet
Den spräckte sej själv
på vägen ner

UR DÅN

Ur dån måste komma kraft.
Ur liv måste komma kärlek.
Ur eld måste komma aska.
Ur svek måste komma smärta.
Ur vänskap måste komma kraft.
Och kärlek.
Och aska.
Och smärta.

DET ULTIMATA

Att minska en tyngd.
Att förlora förståndet i en hopplös dans.
Att känna hatet tyna bort.
Att veta varför man föds och varför man dör.
Att höra att man tappat allt och ändå
känna lyckan som lätta vingslag mot bröstet.
Att sänka skeppen och bygga torn.
Att mista ett.
Att få tusen åter.
Att svära i hysteri mitt på torget.
Att få känna allt detta. Utan att bli förvånad.
Det måste vara det ultimata.

DET VI VILL HA

Det vi vill ha tar vi.

Av varandra.

Det vi inte vill ha slänger vi.

På varandra.

VISST VILL DU

Visst vill du
lika mycket som jag
att vi åker
ned till Alabama
några år
där ska jag peka ut
negerhatarna för dej
och jag ska visa
var man äter
de godaste oysters
och jag ska ta med dej
ut på gatorna
och vi ska svettas bort
i den fuktiga värmen
och när vi är riktigt blöta
smiter vi på nån bank
med luftkonditionering
och låtsas
som om vi hade ett ärende där
och när dom upptäcker oss
springer vi ut
lägger oss på den heta asfalten
och kysser varann

SÅ LÄNGE NI VÄGRAR LYSSNA

alla lever
små egna liv
vid sidan om

där

kan vi

*

ärliga tårar
finns bara

under
vatten

*

barn
är skuggor
av vilda fåglar
och dörrposter
av marmor

*

Hon var trött på ordet. Som ständigt gavs henne.

Hon sa:
Mätte man rikedom i löften vore jag miljonär.
Hon verkade bitter.
Jag sa:
Du måste ha blivit sviken många gånger.
Hon hajade till.
Nej, aldrig! Hurså?

*

gatan
brinner av tomma däck

gatan
svämmar över

en vacker dag
säg jag
gatan
explodera

*

och jeans
ska slitas sönder
med dig inuti

*

det är oundvikligt
att hänga i knävecken
på den ström
av kärlek och hat
som springer
nedför källartrappen

*

se
på
himlen

på
gud
kanske

*

växelvis
är jag en korp

(guldringar
träs över
min kropp)

men mest
en lekstugas skugga

JAKTEN PÅ DEN FÖRSVUNNA SANNINGEN

1

innan du slinker in i något bekvämare
vill jag ha en kyss

innan du sjunker in i din sanning
vill jag att du berättar
hemligheten för mig

innan du glider undan

2

en del var sanna
en del var inte
vad de verkade

vi åker genom ett ljus och ett mörker
vardagens stormar
ser om oss
låter oss vila

3

en bacon, egg and cheese sandwich
en sen natt på Denny's
en kopp kaffe

och en hel mängd
truck-stop girls

4

i marken sjunker fukten.
den kommer från skyarna.

marken kommer från jordens mitt,
som ett barn föds ur modern.

på jorden växer gräset.
i hål på jorden lever haven.

5

vi har alla våra täckmantlar
våra darrande fingrar
som måste beröra
för att vara säkra

öronen skymtar vid sidan
sjunger, dansar, älskar

6

jag lät dem göra det
jag lät dem fylla mig

med känslan
att de inte kan dölja
sanningen

7

jag springer genom väggar
jag skriker tills alla gett sig av
tumlar och famlar

8

jag har varit en vän
jag har varit en älskare
jag kommer alltid att vara ett barn

om jag inte hittar
vackra salonger
breda vägar
mörka nätter som flyter
mot ljusa dagar
systrar; en orsak

så har jag ändå varit en vän
jag har varit en älskare
jag kommer alltid att vara

LÅTSAS EN TÅR

lek med en tanke
låtsas en tår

säg sen
att visst minns du

mig

ge mej inga tårar
ge mej inga skratt
Ljug, ditt ansikte, ljug

MOSAIK

Kylan kommer in från norr,
en bris av blå kristall.

Värmen kommer in från söder,
en bris av röd koppar.

Kärleken kommer in-
ett andetag, en bris
av mosaik.

LÄNGTAN NR 5

Det färdiga, är det den stora
amerikanska bilen som sakta
rullar längs med Nevadaöknens
uttorkade väg.
Med rutorna nedvevade.

Det färdiga, som en blick
den där sista gången vi ses.
Är vi då klara med varann.

I början, vi leker och söker
oss fram, slår ner allt motstånd
likt machetens vassa blad
som banar sin väg genom djungeln.
Jag slår omkull dej, tar vad jag vill ha.
Du får också ta. Sen vet vi.

I början, är det då vi står alldeles
stilla, inte vet vad vi ska säga
och hör en countryröst sjunga:
"Down the road, I wish that I was
in your arms tonight"

den Spontana Självklara Glädjen
som smittobärande
frukt

ja, jag VILL
följa ditt sinne

släck lampan
och kom hit
vi ska
göra
ljus

när jag kallar på månen
ser jag bilden jag tog
då du glömde posera;
vacker är du

minns du, du gav mej flera ord
du bad mej bära dom
ett litet tag;
vacker är du

minns du, jag sa
lita aldrig på mina läppar
dom tvingar dina isär

Miniatyrasken öppnar sitt lock; kyrkans fönster saknar
gavel; en naken kvinna dansar balett; ingen sten runt
min hals

Hon har inga flätor i sitt hår, inga
piskor som jagar.
På tivoli fastnar inga älskande par
på toppen av Pariserhjulet.
Ingen leker med dockorna i dockhuset,
ingen flyttar dom från rum till rum.
Skönheten har inga namn, ingen
vet vem som döpte morgonen.

och hon står där
bredbent i gruset
lossar på hölstret
snart skjuter hon mej
med samvetskval

Vid vägrenen ligger soporna
och väntar
på något nytt
Vakar
över förbrukade minnen

min älskling
mitt hår, ditt hår
låt oss flätas ihop
och går jag nånstans
måste du följa med
och om jag vaknar där jag inte ska vakna
vet jag att du ligger bredvid

Jag drömmer ibland att jag
äger ett land. Ett stort land.
Där lever bara en människa.
Henne äger jag.

Jag äger människan i mitt land.
Hon är blind och kan inte tala.
Vi är ganska lika, som bären
på samma stjälk utan möjlighet
att närma sej varandra.

